

TESTIMONY ID: 1388

AGE: 18

AGE RANGE: 18-20

GENDER: m

MARITAL STATUS: single

REGION: Kirovohrad region

OCCUPATION STATUS: Never occupied

FORCIBLY DISPLACED: No

EDUCATION: Higher education (Bachelor)

DATE OF TESTIMONY: 2022-10-30

DATE RANGE: 2022 Fall

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

Since childhood, I often spent time with my great-grandmother, who told me much about the war. I listened to all this with delight and could not believe this could happen in 2022. I have a lot of acquaintances who are fighting now, many students from my school and university. I'm scared; I'm worried about the future, my parents and my life. We, as a family, help as much as we can. At the beginning of the war, we corresponded with volunteers and asked what was needed and in what quantity. As soon as it all started, I couldn't believe it; I didn't understand what was happening. I have exams ahead of me; I see how my mother and grandmother are worried. I don't understand what to do, what will happen tomorrow. We started packing up and hiding in the basement all the time, but now I see that few people follow these rules. Well, you're taking that suitcase, and what's next? Where to run? It was challenging to collect things, realizing that life could end. It is necessary to call all close relatives and acquaintances. You are constantly sitting by the phone and waiting. I am sorry that innocent people, children, and mothers are dying. We will rebuild cities and houses, but who will restore these lives? In the first days of the war, I was confused and felt as if I was sick.

I could neither eat nor drink; I sat constantly with the phone in my hands in front of the TV and listened to the news. When 2-3 months passed, I became very irritated. To distract myself, I started reading and playing sports, still helping volunteers. It is now the 3rd month of autumn; everyone is studying. But it is challenging to concentrate on studying, especially when you are constantly worried and don't know what to expect. The 1st time, it was difficult to do homework, pretend everything was normal and not think about the terrible. The good thing is that there is no pressure from the teachers. Now there is motivation to

study for the future in our country. Now my condition is 6 out of 10. I believe in the Victory of our country! Everything will be UA!

НОМЕР СВІДЧЕННЯ: 1388

ВІК: 18

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 18-20

СТАТЬ: чол

СІМЕЙНИЙ СТАН: неодружений/а

ОБЛАСТЬ: Кіровоградська область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ: Не були окуповані

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: Ні

ОСВІТА: вища базова (бакалавр)

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-10-30

Проміжок часу: 2022 Осінь

ОПИШІТЬ СВІЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

З самого дитинства, я досить часто проводив час зі своєю прабабусею, яка мені дуже багато розповідала про війну. Я із захопленням слухав все це, і не міг вірити, що таке може бути в 2022р. В мене дуже багато зараз знайомих воє, багато учнів із моєї школи та універу. Мені страшно, я переживаю за майбутнє, за батьків та за своє життя. Ми сім'єю допомагаємо чим можемо. На початку війни ми списувались із волонтерами та питали, що треба і в якій кількості. Як тільки все це почалось, я не вірив, я не розумів що відбувається. У мене попереду екзамени, я бачу, як мама та бабуся переживають. Я не розумію, що робити що буде завтра. Ми почали збирати речі і постійно ховались у підвал, але зараз я бачу, що мало людей дотримується цих правил. Ну з береш ти ту валізу, а що далі, куди бігти? Було дуже важко, збирати речі, розуміючи, що життя може обірватися. Треба обзвонити всім близьким родичам і знайомим. Ти постійно сидиш біля телефону і чекаєш. Мені шкода, що вмирають не винні люди, діти, матері. Міста та будинки ми відбудуємо, але хто ж поверне ці життя? Перші дні війни в мене була розгубленість та відчуття, наче я захворів. Я не міг ні їсти, ні пити, я сидів постійно з телефоном в руках перед телевізором, і слухав новини. Коли пройшло 2-3 місяці, я став дуже роздратованим. Щоб відволіктись, я почав читати і займатись спортом. Ще допомагати волонтерам. Зараз іде 3-й місяць осінні, всі навчаються. Але дуже важко зосередитись на навчанні, особливо постійно тривоги і ти не знаєш чого чекати. 1-й час, було важко робити домашнє завдання, робити вигляд що все нормально і не думати про страшне. Добре те, що немає тиску зі сторони викладачів. Зараз є мотивація навчатись для майбутнього в

нашій країні. Зараз мій стан 6 із 10. Я вірю в перемогу нашої країни! Все буде UA!

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.